

Sprawa C-597/19**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

6 sierpnia 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen (Belgia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

29 lipca 2019 r.

Strona powodowa:

M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting Limited

Strona pozwana:

Telenet BVBA

Przedmiot postępowania głównego

W postępowaniu głównym Mircom (strona powodowa) domaga się od Telenet (strony pozwanej) przekazania danych identyfikacyjnych tysięcy jej klientów, czego Telenet odmawia. Mircom uważa, że klienci, o których mowa, wysłali za pomocą technologii BitTorrent należące do jej repertuaru filmy, co stanowi jej zdaniem niedozwolone publiczne udostępnienie tych filmów.

Przedmiot i podstawa prawa wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wykładnia pojęcia „publicznego udostępnienia” w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29; wykładnia rozdziału II dyrektywy 2004/48 oraz pojęcia „uszczerbku” w rozumieniu jej art. 13; znaczenie konkretnych okoliczności danego przypadku przy ocenie proporcjonalności w ramach wyważania interesów między egzekwowaniem praw własności intelektualnej a prawami i wolnościami

gwarantowanymi przez kartę; zgodność z prawem systematycznej rejestracji adresów IP zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. f) rozporządzenia 2016/679; art. 267 TFUE

Pytania prejudycjalne

1.a) Czy pobranie pliku poprzez sieć równorzędną (peer-to-peer) i jednocześnie udostępnienie do wysłania („seedowanie”) jego części („pieces”) (niekiedy bardzo fragmentarycznych w stosunku do całości) należy uznać za publiczne udostępnienie w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29, mimo że takie pojedyncze „pieces” są jako takie bezużyteczne?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

b) Czy istnieje jakiś minimalny próg, po którego przekroczeniu „seedowanie” tych „pieces” stanowiłoby publiczne udostępnienie?

c) Czy istotna jest okoliczność, że „seedowanie” może odbywać się automatycznie (w wyniku ustawień „torrent client”), a tym samym bez świadomości użytkownika?

2.a) Czy osoba, która jest umownym podmiotem praw autorskich (lub pokrewnych), ale sama nie wykonuje tych praw, a jedynie dochodzi roszczeń odszkodowawczych od osób, które w jego ocenie naruszają te prawa, a więc osoba, której model biznesowy zależy nie od zwalczania, a od istnienia piractwa, może korzystać z tych samych praw, jakie rozdział II dyrektywy 2004/48 przyznaje autorom lub licencjobiorcom, którzy wykonują prawa autorskie w normalny sposób?

b) W jaki sposób licencjobiorca mógł w takim przypadku ponieść „uszczerbek” (w rozumieniu art. 13 dyrektywy 2004/48) w wyniku naruszenia prawa?

3. Czy konkretne okoliczności przedstawione w pytaniach pierwszym i drugim są istotne w ramach wyważania interesów między – z jednej strony – egzekwowaniem praw własności intelektualnej a – z drugiej strony – prawami i wolnościami gwarantowanymi przez kartę takimi jak poszanowanie życia prywatnego i ochrona danych osobowych, a w szczególności w ramach oceny proporcjonalności?

4. Czy systematyczna rejestracja i ogólne dalsze przetwarzanie adresów IP „roju” „seederów” (przez samego licencjobiorcę lub przez osobę trzecią na jego zlecenie) jest w tych wszystkich okolicznościach uzasadnione w świetle ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a konkretnie w świetle jego art. 6 ust. 1 lit. f)?

Przywołane przepisy prawa Unii

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym

Artykuł 13, art. 6 ust. 2, art. 8 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej

Artykuł 4 pkt 2 i art. 6 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)

Przywołane przepisy prawa krajowego

Artykuł XI.165 § 1 ust. 4 Wetboek Economisch Recht (kodeksu prawa gospodarczego, Niderlandy)

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania głównego

- 1 Mircom jest podmiotem określonych praw do całego szeregu filmów pornograficznych, które zostały wyprodukowane przez osiem amerykańskich i kanadyjskich przedsiębiorstw. Mircom nie zajmuje się ani produkcją, ani dystrybucją tych filmów, lecz poświęca się w pełni dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych od osób, które w jego ocenie naruszają jej prawa, przy czym część uzyskanych w ten sposób środków zwraca producentom.
- 2 Za pośrednictwem systemu opracowanego przez jedną z niemieckich szkół wyższych Mircom weszła w posiadanie tysięcy adresów IP klientów usługodawcy internetowego Telenet. Zdaniem Mircom klienci ci za pomocą protokołu BitTorrent wymieniali się w sieci równorzędnej (peer-to-peer) filmami należącymi do jej repertuaru.
- 3 Mircom domaga się, aby nakazano Telenet przekazanie danych identyfikacyjnych tych klientów. Telenet kategorycznie tego odmawia i żąda, aby zobowiązać Mircom do zwolnienia jej z obowiązku wykonania wszelkich wydawanych przeciwko niej orzeczeń w związku z ewentualnymi nakazami udzielenia informacji.
- 4 Przy zastosowaniu technologii BitTorrent plik dzieli się na wiele małych części („pieces”), które mogą zostać pobrane przez użytkownika i ponownie złożone do

postaci pierwotnego pliku. Początkowy proces wysyłania to „seedowanie”. Plik, który jest w ten sposób udostępniany, może być pobierany jednocześnie przez wielu użytkowników. Grupę pobierających go osób określa się jako „rój”. Charakterystyczne dla tej technologii jest to, że między pierwotnym „seederem” a osobami pobierającymi nie musi już istnieć połączenie – każdy użytkownik może pobrać dowolny „piece” od innego użytkownika. Osoby pobierające co do zasady same stają się „seederami” – oprogramowanie jest zwykle standardowo ustawione w ten sposób, ponieważ zależy od tego działanie systemu BitTorrent.

Kluczowe argumenty stron postępowania głównego

- 5 Mircom podnosi, że klienci Telenet dopuścili się niedozwolonego publicznego udostępnienia omawianych filmów.

Od określonego poziomu zaawansowania procesu pobierania dostępny jest, co prawda, podgląd pliku, ale jest on z definicji fragmentaryczny i ma bardzo niepewną jakość. Poza tym Mircom sama wyznacza sobie granicę na poziomie 20% – osoba, która pobiera mniej niż 20% pliku (a tym samym z definicji nie może już „seedować” większej jego części), nie jest niepokojona.

- 6 Jeśli chodzi o kwestię tego, czy gwarancje przewidziane w dyrektywie 2004/48 bez przeszkód obowiązują również w wypadku Mircom, Telenet wskazuje na szczególną sytuację tego przedsiębiorstwa, które samo nie podejmuje żadnych czynności polegających na wykonywaniu przysługujących mu praw, a jedynie ściąga odszkodowania, działając tym samym jako „copyright troll”.
- 7 Jeśli chodzi o kwestię tego, czy rejestracja adresów IP stanowi zgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, Mircom powołuje się na niemieckie orzecznictwo i podnosi, że „nie ma żadnych problemów związanych z RODO”.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

Pytanie pierwsze – publiczne udostępnienie

- 8 W wyroku z dnia 14 czerwca 2017 r., Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456) Trybunał stwierdził, że zarządzanie w Internecie i udzielanie dostępu do platformy wymiany, która poprzez indeksację metadanych dotyczących utworów chronionych i udostępnianie wyszukiwarki umożliwia użytkownikom tej platformy wyszukanie tych utworów oraz ich wymianę w ramach sieci równorzędnej (peer-to-peer), stanowi publiczne udostępnienie.
- 9 Zdaniem sądu odsyłającego istota i racja bytu technologii BitTorrent polegają jednak na tym, że użytkownik sam staje się „seederem” w odniesieniu do „pieces”, które już pobrał. Chociaż „seedowanie” może zostać wyłączone przez niektóre programy, stanowi sytuację standardową, ponieważ zależy od niego

działanie systemu wymiany równorzędnej (peer-to-peer). „Pieces” nie są jedynie „częsteczkami” pierwotnego pliku, lecz samodzielnymi, zaszyfrowanymi plikami, które ostatecznie zostają ponownie złożone do postaci pierwotnego pliku. Same w sobie są zatem bezużyteczne.

- 10 Sąd odsyłający zmierza zatem do ustalenia, czy „seedowanie” w odniesieniu do „pieces” utworu chronionego prawem autorskim samo w sobie stanowi publiczne udostępnienie, czy też należy brać pod uwagę inne aspekty takie jak poziom zaawansowania procesu pobierania czy też fakt, że „seedowanie” może odbywać się bez świadomości użytkownika.

Pytanie drugie – specyficzna sytuacja Mircom

- 11 Zdaniem sądu odsyłającego sytuacja Mircom zasadniczo różni się od sytuacji autora lub licencjobiorcy. Mircom niemal idealnie odpowiada definicji „copyright troll” – posiada ograniczone prawa do korzystania z utworów osób trzecich, ale nie korzysta z tych praw, lecz w pełni poświęca się dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych od osób, które w jego ocenie te prawa naruszają.
- 12 Jak wynika z art. 13 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/48, prawodawca Unii nie myślał o sytuacji przedsiębiorstwa takiego jak Mircom, lecz o sytuacji rzeczywistego autora czy też podmiotu uprawnionego lub licencjobiorcy, który faktycznie wykonuje swoje prawa i w związku z tym istotnie ponosi uszczerbek wskutek podrabiania lub piractwa.
- 13 Sąd odsyłający zmierza zatem do ustalenia, czy Mircom może w ten sam sposób wykonywać prawa, jakie dyrektywa 2004/48 przyznaje autorom i podmiotom uprawnionym, oraz czy opłaty licencyjne lub honoraria autorskie, jakie próbuje ściągnąć, należą do zakresu znaczeniowego „uszczerbku” w rozumieniu tej dyrektywy.

Pytanie trzecie – ocena proporcjonalności

- 14 Sąd odsyłający wskazuje na okoliczności sprawy – specyfikę protokołu BitTorrent, z uwagi na którą „seedowanie” może odbywać się bez świadomości użytkownika, oraz wyjaśnioną powyżej specyficzną sytuację Mircom – i zmierza do ustalenia, czy okoliczności te mają wpływ na ocenę proporcjonalności w ramach wyważania różnych praw podstawowych chronionych przez porządek prawny Unii.

Pytanie czwarte – adresy IP jako dane osobowe

- 15 Sposób, w jaki Mircom uzyskuje adresy IP, o których mowa, budzi zdaniem sądu odsyłającego wątpliwości.

- 16 Mircom twierdzi, że otrzymała te adresy od niemieckiego przedsiębiorstwa Media Protector GmbH, które szuka w Internecie przypadków dystrybucji utworów. Rejestruje w systematyczny sposób adresy IP i przekazuje je Mircom, co zdaniem sądu odsyłającego jednoznacznie spełnia przesłanki „przetwarzania” w rozumieniu art. 4 pkt 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Istnieją jednak poważne wątpliwości co do przejrzystości i zgodności z prawem tego przetwarzania.
- 17 Sąd odsyłający zmierza zatem do ustalenia z pomocą Trybunału, czy przetwarzanie danych osobowych jest w tym przypadku zgodne z prawem.

DOKUMENT ROBOCZY